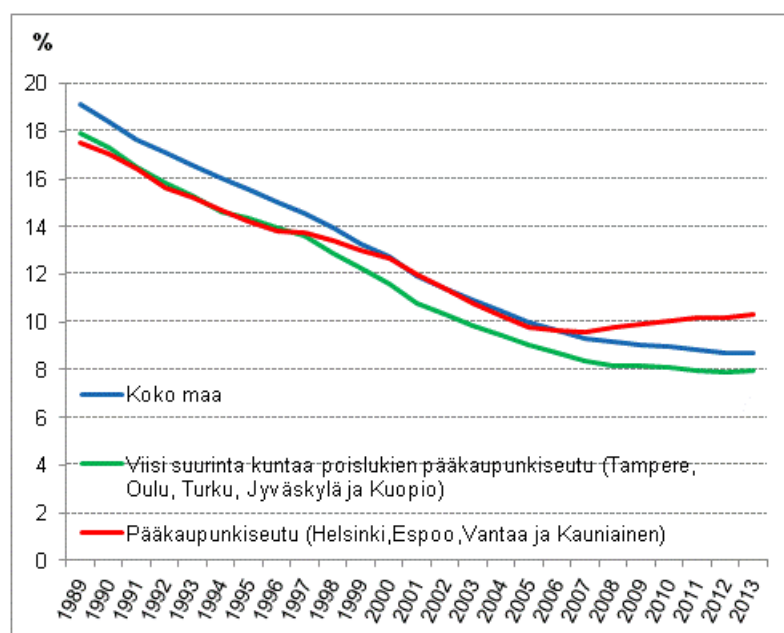

Asunnot ja asuinolot 2013

Ahtaasti asuminen yleistyi pääkaupunkiseudulla vuonna 2013

Tilastokeskuksen mukaan Suomessa oli vuoden 2013 lopulla 2 600 000 asuntokuntaa, joista 42 prosenttia oli yhden hengen asuntokuntia. Vuonna 2013 kaikista asuntokunnista asui ahtaasti 9 prosenttia. Pääkaupunkiseudulla ahtaasti asuvien asuntokuntien osuus on kääntynyt kasvuun. Pääkaupunkiseudulla ahtaasti asuvia asuntokuntia oli 10 prosenttia kaikista asuntokunnista.

Ahtaasti asuvien asuntokuntien osuus kaikista asuntokunnista 1989–2013, %

Ahtaasti asuvien osuus asuntokunnista on laskenut usean vuosikymmenen ajan. Kun vuonna 1989 kahdesta miljoonasta asuntokunnasta asui ahtaasti 19 prosenttia (384 000 asuntokuntaa), niin vuonna 2013 vastaava osuus oli enää noin 9 prosenttia (226 000 asuntokuntaa).

Pääkaupunkiseudulla ahtaasti asuvien asuntokuntien osuus kaikista asuntokunnista laski aina vuoteen 2006 saakka, minkä jälkeen osuus on kasvanut vuosittain. Pääkaupunkiseudulla ahtaasti asuvien

asuntokuntien määrä oli matalimmillaan vuonna 2006, jolloin ahtaasti asui 46 700 asuntokuntaa. Vuonna 2013 pääkaupunkiseudun 528 000 asuntokunnasta asui ahtaasti 10 prosenttia eli 54 400 asuntokuntaa.

Asuntokunnan muodostavat kaikki samassa huoneistossa vakinaisesti asuvat henkilöt. Ahtaasti asuvalla asuntokunnalla tarkoitetaan asuntokuntaa, johon kuuluu enemmän kuin yksi henkilö huonetta kohti, kun keittiötä ei lasketa huonelukuun.

Joka neljäs vieraskielinen asuntokunta asui ahtaasti vuonna 2013

Vuonna 2013 kaikista asuntokunnista kuusi prosenttia (150 000) oli asuntokuntia, joihin kuului vähintään yksi vieraskielinen henkilö. Vieraskieliset asuntokunnat asuivat muuta väestöä useammin ahtaasti. Vieraskielisten asuntokunnista asui ahtaasti joka neljäs asuntokunta (25 prosenttia), kun kaikista asuntokunnista asui ahtaasti lähes joka kymmenes (9 prosenttia).

Vaikka ahtaasti asuvien asuntokuntien määrä väheni viimeisen kymmenen vuoden aikana 33 000 asuntokunnalla, kasvoi vieraskielisten ahtaasti asuvien asuntokuntien määrä 20 000 asuntokunnalla. Vuonna 2013 vieraskielisiä ahtaasti asuvia asuntokuntia oli 38 000.

Pääkaupunkiseudulla ahtaasti asuvien asuntokuntien määrä kasvoi viimeisen kymmenen vuoden aikana 4 000 asuntokunnalla ja vieraskielisten ahtaasti asuvien asuntokuntien määrä 10 000 asuntokunnalla. Vuonna 2013 kaikista pääkaupunkiseudun ahtaasti asuvista asuntokunnista joka kolmas (34 prosenttia) oli vieraskielinen.

Asuntokunnat vieraskielisyyden ja asumisväljyyden mukaan vuosina 2003 ja 2013

Koko maa	2003	2013	Muutos 2013-2003
Asuntokuntia	2 378 079	2 599 613	221 534
Ahtaastiasuvia asuntokuntia	259 238	226 145	-33 093
%, osuus asuntokunnista	10.9	8.7	-2,2 (prosenttiyksikköä)
Vieraskielisiä asuntokuntia	67 665	150 258	82 593
%, osuus kaikista asuntokunnista	2.9	5.8	2.9 (prosenttiyksikköä)
Vieraskielisiä ahtaasti asuvia asuntokuntia	18 489	38 058	19 569
%, osuus vieraskielisistä asuntokunnista	27.3	25.3	-2,0 (prosenttiyksikköä)
Pääkaupunkiseutu (Espoo, Helsinki, Kauniainen ja Vantaa)	2003	2013	Muutos 2013-2003
Asuntokuntia	466 645	527 998	61 353
Ahtaastiasuvia asuntokuntia	50 444	54 363	3 919
%, osuus asuntokunnista	10.8	10.3	-0,5 (prosenttiyksikköä)
Vieraskielisiä asuntokuntia	29 957	66 246	36 289
%, osuus kaikista asuntokunnista	6.4	12.6	6.1 (prosenttiyksikköä)
Vieraskielisiä ahtaasti asuvia asuntokuntia	8 686	18 729	10 043
%, osuus vieraskielisistä asuntokunnista	29.0	28.3	-0,7 (prosenttiyksikköä)

Sisällys

Taulukot

Liitetaulukot

Liitetaulukko 1. Asutokunnat koon mukaan ja asutokuntien keskikoko 1960–2013.....	4
Liitetaulukko 2. Asutokunnat asumisväljyyden mukaan 31.12.2013, maakunnittain.....	5
Liitetaulukko 3. Pinta-ala huoneistoa kohti (m ²) asunnon talotyypin mukaan 1970-2013, koko asutokanta.....	5
Laatuseloste: Asunnot ja asuinolot.....	7

Liitetaulukot

Liitetaulukko 1. Asuntokunnat koon mukaan ja asuntokuntien keskipöytä 1960–2013

	Asuntokuntia yhteensä	1 henkilö	2 henkilöä	3 henkilöä	4+ henkilöä	Asuntokunnan keskipöytä
1960	1 204 385	188 995	245 921	229 824	539 645	3,34
1970	1 420 723	288 970	323 640	284 336	523 777	2,99
1975	1 567 941	376 904	392 367	322 321	476 349	2,73
1980	1 781 771	482 476	457 667	345 769	495 859	2,64
1985	1 887 710	532 094	514 825	347 127	493 664	2,56
1986	1 916 606	551 369	532 147	345 669	487 421	2,53
1987	1 947 574	573 248	551 640	343 287	479 399	2,50
1988	1 981 693	600 717	569 977	339 981	471 018	2,46
1989	2 008 531	624 762	583 894	335 155	464 720	2,44
1990	2 036 732	646 229	597 928	332 295	460 280	2,42
1991	2 065 937	668 967	610 619	330 233	456 118	2,40
1992	2 094 204	693 825	619 098	327 772	453 509	2,38
1993	2 119 691	716 052	625 489	326 651	451 499	2,36
1994	2 148 527	740 837	638 086	324 803	444 801	2,34
1995	2 180 934	766 636	652 608	323 921	437 769	2,31
1996	2 198 791	781 901	663 929	321 986	430 975	2,29
1997	2 221 191	799 337	676 422	320 379	425 053	2,28
1998	2 247 206	819 418	692 650	317 842	417 296	2,25
1999	2 272 910	839 316	708 112	315 633	409 849	2,23
2000	2 295 386	856 746	722 437	312 646	403 557	2,21
2001	2 329 343	882 559	741 726	310 149	394 909	2,19
2002	2 354 082	903 440	753 595	307 241	389 806	2,17
2003	2 378 079	923 236	766 068	303 554	385 221	2,15
2004	2 402 091	942 711	777 790	300 491	381 099	2,14
2005	2 429 500	964 739	789 950	297 276	377 535	2,12
2006	2 453 826	983 626	801 068	294 518	374 614	2,11
2007	2 476 505	999 812	811 596	292 140	372 957	2,10
2008	2 499 332	1 014 974	822 639	290 820	370 899	2,09
2009	2 517 393	1 025 658	830 843	291 056	369 836	2,08
2010	2 537 197	1 040 378	837 234	290 767	368 818	2,07
2011	2 556 068	1 053 070	846 679	289 600	366 719	2,07
2012	2 579 781	1 069 933	855 816	289 058	364 974	2,06
2013	2 599 613	1 082 996	864 594	287 960	364 063	2,05

Liitetaulukko 2. Asuntokunnat asumisväljyyden mukaan 31.12.2013, maakunnittain

Maakunta	Asuntokuntia	Henkilöitä	Pinta-ala/asuntokunta	Pinta-ala/henkilö	Ahtaasti asuvia asuntokuntia	Ahtaasti asuvia henkilöitä
Koko maa	2 599 613	5 331 783	81,6	39,8	226 145	932 282
Uusimaa	746 280	1 542 350	75,9	36,7	75 155	295 979
Varsinais-Suomi	230 094	459 229	83,2	41,7	18 585	73 268
Satakunta	109 570	219 864	88,2	43,9	8 205	33 212
Kanta-Häme	83 992	172 211	84,7	41,2	7 199	29 695
Pirkanmaa	242 060	490 028	80,1	39,5	20 755	82 752
Päijät-Häme	101 082	198 396	80,2	40,8	7 452	30 668
Kymenlaakso	90 629	176 639	81,8	41,9	6 287	25 706
Etelä-Karjala	66 603	129 423	80,7	41,5	4 541	18 056
Etelä-Savo	76 966	149 605	83,4	42,9	5 316	21 443
Pohjois-Savo	121 483	243 252	80,9	40,4	9 594	39 437
Pohjois-Karjala	81 727	161 983	81,2	40,9	7 042	28 327
Keski-Suomi	131 909	270 254	81,1	39,6	11 469	48 361
Etelä-Pohjanmaa	87 582	190 884	93,3	42,7	7 214	32 128
Pohjanmaa	81 215	177 667	91,1	41,6	7 088	30 307
Keski-Pohjanmaa	29 618	67 598	94,7	41,4	2 661	12 938
Pohjois-Pohjanmaa	179 273	397 698	86,7	39,0	16 626	82 620
Kainuu	39 092	78 480	83,8	41,7	2 838	12 283
Lappi	87 120	177 980	84,3	41,2	7 115	30 999
Ahvenanmaa	13 318	28 242	96,8	45,5	1 003	4 103

Liitetaulukko 3. Pinta-ala huoneistoa kohti (m²) asunnon talotyyppin mukaan 1970-2013, koko asuntokanta

	Kaikki rakennukset	Erilliset pientalot	Rivi- ja ketjutalot	Asuinkerrostalot	Muut rakennukset	Asuinpinta-ala m ² /henkilö
1970	60,0	66,0	73,0	51,0	54,0	18,9
1980	69,3	83,6	71,7	54,8	55,5	26,3
1985	73,9	92,8	72,0	56,3	59,1	28,9
1988	73,8	93,8	70,8	55,8	60,3	30,5
1989	74,2	94,9	70,5	55,8	60,2	31,0
1990	74,4	95,3	70,2	55,8	59,7	31,4
1991	74,8	96,6	70,1	55,8	59,6	31,9
1992	74,8	97,1	70,1	55,8	56,9	32,3
1993	75,1	98,0	70,1	55,9	56,5	32,7
1994	75,3	98,7	70,1	55,9	56,5	33,0
1995	75,5	99,2	70,1	55,9	56,7	33,4
1996	75,7	99,7	70,2	56,0	59,0	33,7
1997	75,8	100,1	70,2	56,0	58,6	34,1
1998	76,0	100,6	70,3	56,0	59,0	34,5
1999	76,5	101,1	70,7	56,1	60,4	34,9
2000	76,5	101,9	70,0	56,1	59,8	35,3
2001	76,8	102,6	70,1	56,1	61,2	35,8
2002	77,0	103,5	70,2	56,2	59,9	36,3
2003	77,3	104,1	70,3	56,2	59,7	36,7
2004	77,6	104,9	70,4	56,2	59,6	37,2
2005	78,1	105,3	70,6	56,2	59,2	37,5
2006	78,4	106,5	70,7	56,3	60,4	38,0
2007	78,8	107,1	70,9	56,4	60,6	38,3
2008	79,1	107,8	71,0	56,4	60,8	38,6
2009	79,4	108,0	71,1	56,5	60,9	38,9
2010	79,5	108,4	71,2	56,5	60,7	39,1
2011	79,8	109,0	71,2	56,5	61,2	39,4
2012	79,9	109,5	71,3	56,5	61,1	39,6
2013	79,9	109,9	71,3	56,5	60,6	39,8

Laatuseloste: Asunnot ja asuinolot

1. Tilastotietojen relevanssi

Asunnot ja asuinolot -tilasto kuvaa olemassa olevaa asuntokantaa, asuntojen lukumäärää, asuntokuntien lukumäärää ja asuntokuntien ja asuntoväestön asuinoloja vuoden viimeisenä päivänä. Asuntokantaan sisältyvät sekä vakituisesti asutut asunnot että vailla vakinaisia asukkaita olevat asunnot. Kesämökkit, jotka ovat ympärivuotisessa asuinkäytössä, on otettu mukaan asuntokantaan vuodesta 2000 lähtien. Asuntokunnan muodostavat väestötietojärjestelmän mukaan kaikki samassa asuinhuoneistossa vuoden lopussa vakinaisesti asuvat henkilöt. Asuntoja ja asuntokuntia voidaan kuvata mm. talotyypin (pientalo, rivitalo, kerrostalo), rakennusvuoden, huoneistotyyppin (yksiö, kaksio jne.), hallintaperusteen (vuokra-, omistusasunto jne.) ja pinta-alan mukaan ja asuntokuntia lisäksi asuntokunnan rakenteen, elinvaiheen ja tulojen mukaan.

Asunnot ja asuinolot -tilasto perustuu pääosin Väestörekisterikeskuksen väestötietojärjestelmän rakennuksia, asuntoja ja henkilöitä koskeviin tietoihin, joita ylläpitävät kuntien rakennusvalvontaviranomaiset, maanmittaustoimistot sekä maistraatit. Väestötietojärjestelmään tallennettavat tiedot määrittelee laki- ja asetus väestötietojärjestelmästä. Tilastokeskuksen tehtävänä on puolestaan laatia yhteiskuntaoloja kuvaavia tilastoja (Laki tilastokeskuksesta).

2. Menetelmäkuvaus

Asunnot ja asuinolot on kokonaistilasto, jonka perustiedot poimitaan Väestörekisterikeskuksen väestötietojärjestelmän väestöä, rakennuksia ja asuntoja koskevista tiedoista.

Väestörekisterikeskuksen rakennuksia ja asuntoja koskeva tietojärjestelmä on luotu 1980-luvun alussa. Sen tietopohjan muodostaa Tilastokeskuksen, vuoden 1980 väestölaskennan yhteydessä, omistajilta tai rakennuksen ja asunnon haltijoilta kerätyt tiedot. Tiedonkeruu perustui väestökirjalakiin ja erilliseen väestölaskenta-asetukseen. Vuodesta 1982 lähtien rakennus- ja huoneistotietoja on päivitetty tietojärjestelmään rakennushankeilmoituksilla, jotka täytetään haettaessa rakennuslupaa uutta rakennusta, laajennusta tai muutostöitä varten. Koko 1980-luvun ajan Väestörekisterikeskuksen väestötietojärjestelmän rakennus- ja huoneistotietoja tarkistettiin ja korjattiin eri tietojen osalta. Tilastokeskus kehitti erilaisia käsittelysääntöjä aineiston käsittelemiseksi, jotta rekisteritietoja pystyttäisiin jatkossa käyttämään vuosittaisen rakennus- ja asuntokantatilaston tekemiseen. Vuosittainen tilastotuotanto aloitettiin Tilastokeskuksessa vuodesta 1987 alkaen.

Asunnot ja asuinolot -tilaston laatu on suhteellisen suoraan riippuvainen lähdeaineiston laadusta. Tiedot asuntojen purkamisesta tai muusta rakennusten poistumasta eivät välity kaikilta osin väestötietojärjestelmään. Tämän vuoksi Tilastokeskuksen aineistoa pyritään korjaamaan käsittelysäännöillä siten, että aineistosta karsitaan todennäköiset poistumatapaukset kuten vanhat ja huonokuntoiset rakennukset ja asunnot. Myös muita alkuperäisaineiston virheellisyyksiä ja rakennusten puuttuvia tietoja pyritään päättelämään ja korjaamaan Tilastokeskuksessa. Osa rakennusten ja asuntojen varustetiedoista on kerätty vasta vuoden 1980 väestölaskentatietojen jälkeen. Tällaisia tietoja ovat esimerkiksi hissi, parveke ja koneellinen ilmastointi. Yksilöivien tunnistetietojen avulla asuntotietoihin yhdistetään muita tietoja, esimerkiksi asuntoväestö ja vakinaisesti asutut asunnot päätellään väestötietojärjestelmän henkilötiedoista.

Kaikki samassa asunnossa vakituisesti asuvat henkilöt muodostavat asuntokunnan. Väestötietojärjestelmässä vakinaisesti laitoksissa olevat, asunnottomat, ulkomailla ja tietymättömissä olevat henkilöt eivät muodosta tilastoinnissa asuntokuntia. Myöskään asuntolarakennuksiksi luokitelluissa rakennuksissa tai vastaavissa asuvat henkilöt, joiden asunto ei täytä asuinhuoneiston määritelmää, eivät muodosta asuntokuntia. Asuntokunnan tulojen, varallisuuden, elinvaiheen ja viitehenkilön määrittämiseksi asunnot ja asuinolot -tilastoon yhdistetään myös kunkin vuoden verotusrekisteristä saatuja tietoja henkilötunnuksen avulla. Tilastoon viedään lisäksi tietoja asuntokunnan saamista erilaisista asumisen tuista (yleinen asumistuki, eläkeläisten ja opiskelijoiden asumislisät sekä ASP-tuki).

3. Tietojen oikeellisuus ja tarkkuus

Tilaston lähdeaineistona käytetään erilaisia hallinnollisia rekisteriaineistoja. Tilaston laatu onkin siten riippuvainen lähdeaineistojen laadusta. Asuntojen keskeisten tietojen peittävyys on suhteellisen hyvä. Vuoden 1990 väestölaskennan yhteydessä tehdyn luotettavuustutkimuksen mukaan rekisteripohjaisesti päätelyjen asuntojen määrä oli tilastossa koko maan tasolla suhteellisen oikein. Väestötietojärjestelmän rakennuksia ja asuntoja koskevista tiedoista ei saada poistumätietoja tarkasti, minkä vuoksi Tilastokeskus pyrkii karsimaan vanhat ja huonokuntoiset rakennukset ja asunnot. Asumattomista omakotitaloista on joskus vaikea päätellä, milloin niiden huoneisto kuuluu vielä asuntokantaan, milloin se sieltä asuinkelvottomana poistetaan. Tämän vuoksi tilastosta poistetaan yli 15 vuotta asumattomina olleet omakotitalot. Mikäli tällaiseen asuntokannasta poistettuun rakennukseen muuttaa vakinaisia asukkaita, asunto palautuu jälleen asuntokantaan. Vuosittain tehdyt tilastotiedot ovat pitemmällä periodilla suhteellisen vertailukelpoisia keskenään, vaikka yksittäiset vuosimuutokset eivät ole kaikilta osin tarkkoja ja luotettavia.

Asuntojen ominaisuustiedoissa voi myös olla jonkin verran virheellisyyttä, sillä kaikki muutostiedot eivät tule kattavasti väestötietojärjestelmää ylläpitävien viranomaisten tietoon. Tiedot ilman lupaa rakennetuista uusista kohteista sekä muutos- ja parannustöistä, jotka eivät vaadi lupaa tai joille ei ole lupaa haettu, eivät välity tietojärjestelmään. Lämmitystavan tai -aineen muutokset eivät kaikissa tapauksissa ole luvanvaraisia rakennustoimenpiteitä, eivät myöskään rakennuksen varusteita ja verkostoliittymiä koskevat toimenpiteet, joten niissä saattaa olla virheellisyyttä. Vääriä tietoja pystytään jonkin verran korjaamaan Tilastokeskuksessa poistamalla ristiriitaisuuksia eri varusteiden, lämmitystapojen ja -aineiden kesken. Myös niissä tiedoissa on puutteellisuuksia, joita on alettu kerätä vasta vuoden 1980 tietopohjan perustamisen jälkeen. Esimerkiksi tiedot hissistä, parvekkeesta ja koneellisesta ilmastoinnista voivat olla puutteellisia. Asunnon hallintaperuste (omistus, vuokra, yms.) päivittyy väestötietojärjestelmään muuttoilmoituksen kautta asukkaan muuttaessa. Tilastokeskus täydentää hallintaperustetietoa verohallituksen asunto-osakekauppojen varainsiirtoveroaineistoa ja Valtion Asuntorahaston tietoja hyväksikäyttäen.

Väestötietojärjestelmän väestöä koskevia tietoja on pidetty yllä henkikirjoituksen lakkauttamisen jälkeen vuodesta 1989 pelkästään väestömuutosilmoituksin. Tietojen oikeellisuudesta kertoo väestötietojärjestelmästä tehty osoitteiden luotettavuustutkimus. Väestörekisterikeskus teettää vuosittain Tilastokeskuksella otantatutkimuksen osoitetietojen oikeellisuudesta. Noin 11 000 hengeltä tiedustellaan, onko heidän osoitteensa väestötietojärjestelmässä oikea. Vuoden 2012 tutkimuksessa vastanneista 98,1 prosentilla tieto oli oikein (kadot mukaanlukien).

4. Julkaistujen tietojen ajantasaisuus ja oikea-aikaisuus

Asunnot ja asuinolot -tilasto tehdään vuosittain. Tiedot kuvaavat vuoden viimeisen päivän tilannetta. Ensimmäiset asuntokanta- ja asuntokuntatiedot valmistuvat noin viisi kuukautta tilastointiajankohdan jälkeen. Aluejakona käytetään tilastointiajankohdan jälkeistä päivää eli vuoden vaihteen jälkeistä päivää. Näin ollen kunnat, jotka yhdistyvät vuoden ensimmäisenä päivänä on tilastoitu yhteen. Asunnon hallintaperustetiedot valmistuvat noin 10 kuukautta viiteajankohdan jälkeen. Tilastossa on myös kertymätietoja koko vuodelta (esim. tulotiedot ja asumisen tukitiedot). Nämä valmistuvat noin 13 kuukautta viiteajankohdasta. Julkistamiskalenterin verkko-osoite:
<http://tilastokeskus.fi/ajk/julkistamiskalenteri/index.html>.

5. Tilastojen saatavuus

Asuntoja ja asuinoloja koskevia tietoja on saatavilla kunnittain ja kuntaa suuremmilla aluejaoilla Tilastokeskuksen internet-sivuilla, maksuttomasta StatFin -tilastopalvelusta sekä muuta tietoa Asunnot ja asuinolot -tilaston kotisivulta <http://tilastokeskus.fi/til/asas/index.html>. Kotisivun linkeistä löytyvät mm. tilaston kuvaus, käsitteet ja määritelmät. Asuntokanta- ja asuinolotilastoja koskevia painojulkaisuja on julkaistu vuosittain Asuminen-sarjassa vuosina 1985–2007. Sitä aikaisemmin tietoja on julkaistu Väestölaskenta-sarjassa vuodesta 1950. Asuntokantatilastoa sekä Asuntokunnat ja asuinolot -tilastoa on tehty erillisinä tilastoina tilastovuoteen 2007 asti. Tilastovuodesta 2008 alkaen tilastot yhdistettiin siten, että tilaston nimeksi tuli Asunnot ja asuinolot -tilasto ja sen tietosisältö on sama kuin aikaisemmin erillisinä olleiden tilastojen.

6. Tilastojen vertailukelpoisuus

Vertailtaessa eri ajankohtien tietoja on otettava huomioon, että osa muutoksista voi johtua osin rekisterissä tehdyistä tarkastuksista, tilastoaineiston käsittelyn muutoksista ja aikaisempien vuosien erilaisista tiedonkeruumenetelmistä. Esimerkiksi rakentamisvuosien korjaukset vaikuttavat rakennusten ikärakenteeseen, samoin rakennusten käyttötarkoitukseen kohdistuneet tarkistukset. Vuoden 1985 väestölaskennassa käytettiin ensimmäisen kerran rekisteritietoja asunto-, rakennus- ja asutokuntatilastojen muodostamisessa. Tiedot asunto- ja rakennuskannasta on tuotettu väestölaskennoissa vuosina 1950, 1960, 1970, 1980 sekä 1985. YK:n väestölaskentasuositukset on otettu huomioon väestölaskentoja toteutettaessa. Vuodesta 1987 lähtien tietoja on tuotettu vuosittain rekisteripohjaisesti, ja vuosittain tehdyt tilastotiedot ovat pitemmällä periodilla suhteellisen vertailukelpoisia keskenään. Vuosimuutokset eivät ole kaikilta osin tarkkoja ja luotettavia.

Hallintaperusteluokitus on muuttunut hieman vuosien varrella. Vuodesta 1994 alkaen on saatavissa aravavuokra-asuntoja kuvaavia tietoja. Vuodesta 1995 ei työsuhde- ja muita vuokra-asuntoja enää erotella toisistaan. Vuodesta 1998 on tilastoissa käytetty uutta hallintaperusteluokitusta, jossa on tietoja aravavuokratalojen lisäksi myös korkotukivuokrataloista sekä asumisoikeustaloista. Rakennus-, asunto- ja asuinolotilastojen tuotantojärjestelmä uudistettiin tilastovuodesta 2005 lähtien. Samalla tarkennettiin joidenkin tietojen käsittelyä, mm. asunnon hallintaperusteen käsittelyssä huomioitiin rakennuksen omistajan tiedot entistä tarkemmin. Tämä vaikutus näkyy hallintaperustetietojen lukumäärissä vuodesta 2005 alkaen etenkin luokissa Muut vuokra-asunnot (lukumääriä vähentävästi) ja Omistaa talon (lukumääriä lisäävästi).

Asutokuntatilastoja on tehty rekisteripohjaisesti vuodesta 1980 lähtien. Tällöin otettiin käyttöön asutokuntakäsite. Vuonna 1980 asutokuntia muodostettiin myös henkilöistä, jotka asuivat asuntolarakennuksiksi luokitelluissa rakennuksissa, mutta joiden asunto ei täyttänyt asunnon määritelmää. Myöhemmin näin ei ole enää tehty.

Ennen vuotta 1980 käytettiin väestölaskennoissa ruokakuntakäsitettä. Ruokakunnan katsottiin muodostuvan yhdessä asuvista perheenjäsenistä ja muista henkilöistä, joilla oli yhteinen ruokatalous. Alivuokralainen, jolla oli oma ruokatalous, muodosti oman ruokakuntansa. Vuodesta 1980 alivuokralainen kuuluu asuinolotilastoissa samaan asutokuntaan muiden asunnossa asuvien kanssa.

Asutokunta poikkeaa kotitalouskäsitteestä. Kotitalouden muodostavat henkilöt, jotka asuvat ja ruokailevat yhdessä tai jotka muuten käyttävät tulojaan yhdessä. Asutokunta muodostuu henkilöistä, jotka asuvat samassa asunnossa huolimatta siitä onko henkilöillä esimerkiksi yhteinen rahatalous. Samaa asutokuntaan voi joissakin tapauksissa kuulua useampia kotitalouksia.

7. Selkeys ja yhtenäisyys

Tilastokeskuksen rakennus- ja asutokantatilastot vastaavat toisiaan siten, että jokaista asutokannan asuntoa vastaava rakennus on rakennuskannassa. Asutut asunnot on saatu yhdistämällä väestötietojärjestelmän henkilötiedoilla muodostetut asutokunnat huoneistotietoihin ns. kotipaikkatunnuksen avulla, jolloin saadaan kuvattua myös asuinoloja. Vertailtaessa asutokuntien ja asuntojen lukuja on otettava huomioon, että asutokantaan luetaan myös tyhjä ja tilapäisesti asutut asunnot, jotka eivät sisälly asuinolotilastoihin. Kaikille asutokunnille ei myöskään löydetä oikeaa asuntoa puutteellisten tunnistetietojen takia.

Tilastokeskuksen rakennus- ja asutokantatilastot ja Väestörekisterikeskuksen rakennus- ja huoneistotiedot eivät ole täysin yhtenevät, koska rekisterin sisältämiä virheitä on pyritty korjaamaan Tilastokeskuksessa.

Tilastokeskuksen asutokantatilaston ja rakentamista kuvaavan asutotuotantotilaston uudistuotannon lukujen erot johtuvat mm. eri poiminta-ajankohdista. Lisäksi asutokannassa on mukana kaikki ne asunnot, joissa asuttiin vuoden viimeisenä päivänä, vaikka ne eivät vielä olisi valmistuneetkaan. On myös mahdollista, että asutokantaan aikaisemmin kuulunut rakennus otetaan asumiskäyttöön, jolloin se tulee mukaan asutokantaan.

Asutoväestö poikkeaa perheiden perusväestöstä mm. siinä, että perheisiin luetaan mukaan asutoloissa asuvat perheelliset henkilöt. Asutoväestöön ei sisälly laitosväestöä (ks. käsitteet ja määritelmät: <http://tilastokeskus.fi/meta/kas/index.html>)

Lisätietoja

Marja Hermiö 09 1734 3211 (9.6.2014=> 029 551 3211)

Topias Pyykkönen 09 1734 2628

Arja Tiihonen 09 1734 3272

Vastaava tilastojohtaja:

Riitta Harala

asuminen@tilastokeskus.fi

www.tilastokeskus.fi

Lähde: Asunnot ja asuinolot, Tilastokeskus

Asiakaspalaute: www.tilastokeskus.fi/palaute

*Tietopalvelu ja viestintä, Tilastokeskus
puh. 09 1734 2220 (9.6.2014 alkaen 029 551 2220)
www.tilastokeskus.fi*

*Julkaisutilaukset, Edita Publishing Oy
puh. 020 450 05
asiakaspalvelu.publishing@edita.fi
www.editapublishing.fi*

*ISSN 1796-0479
= Suomen virallinen tilasto
ISSN 1798-6745 (pdf)*